

තිබෙන පුරාවිද්‍යාත්මක සාධක දෙමල දේශපාලකයන්ගේ මතය සනාථ කිරීමට ප්‍රමාණවත් ද?

පසුගිය ලංකාදීපයට "දෙමල බ්‍රාහ්මී යනු කුමක් ද?" මැයෙන් ප්‍රසාද් ගොන්සේකා මහතා සැපයූ ලිපියට ස්තූතිවන්ත වෙමි. මක්නිසාද යත් ශ්‍රී ලංකාවේ මුල් ජනාවාස පිළිබඳ විවාදය නිසි මගකට ගෙන ඒමට ඉන් මගපෙන්වීමක් කර තිබුණු බැවිනි. එම ලිපියේ ඒ මහතා දක්වා තිබුණු සියලු පුරාවිද්‍යාත්මක සාධක සම්බන්ධයෙන් එකඟ වුවත් ඒ මහතා සඳහන් කරන/අදහස් කරන කරුණු කීපයක් නිවැරදි නොවේ.

නිදසුන් ලෙස ආනෙක්කොඩ්ඩවෙයි ලෝහ මුද්‍රාව ගැන සඳහන් කරමින් ඒ මහතා මෙසේ පවසයි.

මුද්‍රාවේ අභිලේඛනය කොවෙනං ලෙස කියවා, එය දෙමල බ්‍රාහ්මී ලිපියක් ලෙස අර්ථ දක්වන විට පරණවිතාන මහතා ජීවතුන් අතර නොසිටි හෙයින් වෙනත් කියවීමක් ඉදිරිපත් නොවිණ. ඒ අනුව එම කියවීම ලංකාවේ උතුරේ මෙන්ම දකුණේ ද එසේම විදේස් රටවල විද්වතුන් ද තරමක සැකයෙන් යුතුව පිළිගත්හ.

ආනෙක්කොඩ්ඩවෙයි මුද්‍රාවේ සඳහන් අක්ෂර දෙමල බ්‍රාහ්මී ලෙස නො සලකමින් මහාවාර්ය රාජී සෝමදේව මහතා විසින් කළ විකල්ප කියවීමක් ද ඇති බව ප්‍රසාද් සමරසේකර මහතා දැන නොගන්නට ඇත්තේ ඇතැම් විට එම කියවීම සිංහලෙන් පළ වූ නිසාත් ඒ මහතා පරිශීලනය කළේ ඉංග්‍රීසි පොත පත පමණක් වූ නිසාත් විය හැකි ය. සෝමදේව මහතාගේ එම කියවීම ඇත්තේ "ආනෙක්කොඩ්ඩවෙයි ලෝහ මුද්‍රාව: ස්වරාජ්‍යවාදී ප්‍රවේශයෙන් ඔබ්බට" මැයෙන් මහාවාර්ය ප්‍රියාන්ත ගුණවර්ධන, එච්. එම් ගුණතිලක, අජිත් දිසානායක, සී. ජී. කුමාරතුංග යන එහි සංස්කාරකවරුන් විසින් සරසවි ප්‍රකාශනයක් ලෙස 1998 පළ කළ කෘතියේ ය. එම කෘතිය අප පරිශීලනය කර නැතත් එහි එන කියවීම සුමේධ වීරවර්ධන විසින් "ආනෙයිකොඩ්ඩවෙයි ලෝහ මුද්‍රාව දෙමල නිජ භූමිය පිළිබඳ සාධකයක් ද?" මැයෙන් ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාවාර්ය වන්දිම අඹන්වෙල මහතා මූලික වී පිහිටුවා ඇති ආකියොලොජි ඩොට් එල් කේ වෙබ් අඩවියේ පළ කළ ලිපියක දක්වා තිබේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ මුල් දෙමල ජනාවාස පිළිබඳ සැලකීමේ දී දෙමල දේශපාලකයන් දක්වන මතයට ප්‍රබල සවිසක් වන ආනෙක්කොඩ්ඩවෙයි මුද්‍රාව පිළිබඳ විකල්ප කියවීමක් ඇත් නම් එය ඉතා තීරණාත්මක කරුණක් බව අමුතුවෙන් පැවසිය යුතු නැත. ගොන්සේකා මහතාගේ ලිපියෙන් ද පෙනී යන පරිදි තිස්සමහාරාමයෙන් ජර්මන් පර්යේෂකයන් පිරිසක් සොයාගත් අභිලේඛනය හැරුණු විට දෙමල ජනාවාස පූර්ව බෙද්ධ යුගයේ පැවති බවට සහ දෙමල පාලකයන් ඇත අතීතයේ සිටි බවට ඇති ප්‍රබල ම නිදසුන එය බැවිනි. නමුත් යම් හෙයකින් මේ පිළිබඳ ව ඇති විකල්ප කියවීම වඩාත් පිළිගත හැකි මට්ටමක පවතී නම් එය විසින් මෙම මතය බොහෝ දුරට බිඳ දැමෙනු ඇති.

අනෙක්කොඩ්ඩවෙයි හි දී හමු වූයේ සෙ. මී. 1.7 ක් දිග 1.5 ක් පළල ලෝකඩ වලින් සෑදූ මුද්‍රාවකි. මෙය ආශ්‍රිත ව තිබූ සෙසු වස්තු ගැන සුමේධ වීරවර්ධන මහතා මෙසේ සඳහන් කරයි.

මේ සොහොන තුළ තිබී කකුළුවන්, මුතු බෙල්ලන් වැනි මුහුදු සත්වයින්ගේ බෙලිකටු ද හමු වී ඇත. ඒවා අතරින් ඇතැම් ඒවා සිදුරු කර ඇති අතර එසේ කර ඇත්තේ එකී

මුහුදු බෙල්ලන්ගේ මාංශ කොටස් පිටතට ඇද ගැනීම සඳහා යන්ත කැනීම සිදු කළ පුරාවිද්‍යාඥයින්ගේ අදහස යි.⁵ මෝරෙකුගේ අස්ථිවලින් සකසනු ලැබූ සැලකෙන ආහරණයක් වැනි යමක කොටස් ද එහි තිබී සොයාගෙන ඇත. මේ මිනිස් ඇටසැකිල්ල වටා විවෘත නොකරන ලද බෙලි කටු ගොඩගසා තිබී ඇති අතර ඇට සැකිල්ලේ පාද දෙක ලඟ ඒවා වැඩි වශයෙන් ගොඩ ගසා තිබී ඇත. මීට අමතරව යකඩ උලක් හා තවත් භාණ්ඩයක් ද එහි තිබී හමු වී ඇත. (මෙහි අංක 5 පාදසහෙන යටතේ විවර්ධන දක්වන්නේ Ragupathy; Ponnampalam., Early settlements in Jaffna: An archaeological Survey, Thillimalar Ragupathy; Madras. 1987, p. 119 යන්නයි.)

මෙම මුද්‍රාවේ පහළ ජේලියේ ඇති බ්‍රාහ්මී අක්ෂර දෙමල බ්‍රාහ්මී අකුරු ලෙස හඳුනාගනිමින් මහාවාර්ය ඉන්ද්‍රපාල මහතා මෙය "කෝවේන්ත" හෝ "කෝවේතන්" විය යුතු බව පවසයි. එතුමා පෙන්වා දී ඇති පරිදි "කෝ වේන්ත" යන්න සකස් වී ඇත්තේ "කෝ" සහ "වේන්ත" යන පද දෙකෙනි. ඒ මහතා පැරණි දෙමල හා මලයාලම් සාහිත්‍යයෙන් නිදසුන් ගනිමින් පෙන්වා දී ඇත්තේ මේ වචන දෙක ම රජු යන අර්ථය වන බවයි. එසේ නම් මෙහි "රජු රජු" යනුවෙන් දෙවරක් ලියූ වි තිබේ. එවැනි නිරර්ථක ලිවීමක් ඇත්තේ මන්ද යන්න ගැටලුවකි.

මෙම මුද්‍රාවේ පහළ ජේලියේ ඇති බ්‍රාහ්මී අක්ෂර දෙමල බ්‍රාහ්මී අක්ෂර නොව උතුරු ඉන්දීය බ්‍රාහ්මී අක්ෂර බව පවසන මහාවාර්ය සෝමදේව මහතා එය ලියැවී ඇති භාෂාව සිංහල පාකෘත බව ද පවසයි. ඒ මහතා එම අකුරු "ක" "ව" "ත" යන අකුරු තුන බව පවසන අතර රූපයේ දකුණු පසින් "ව" සහ "ත" යන ව්‍යඤ්ජනාක්ෂරවලට යොදා ඇති තිරස් රේඛාවලින් හඟවනු ලබන්නේ එම ව්‍යඤ්ජනාක්ෂර "ඵ" යන ස්වරය සමග සංයෝග කර ඇති බව යැයි පවසයි. සෝමදේව මහතාගේ කියවීම සුමේධ විවර්ධන මහතාගේ ලිපියේ පහත පරිදි දක්වා තිබේ.

මෙහි ඇති අකුරුවලින් කියැවෙන 'කෙවෙත' යන සිංහල ප්‍රාකෘත පදය සංස්කෘත 'කෙවර්ත' යන වචනයෙන් සකස්වූවක් විය හැකි බව ද පවසයි.²⁴ 'කෙවුළු' සහ 'කේවට්ට' යනු ද කෙවෙත යන සිංහල ප්‍රාකෘත පදයේ තවත් ස්වරූප දෙකක් වන බවත් එයින් අදහස් කරන්නේ මසුන් මරන්නා (ධීවරයා) යන්න බවත් වැඩිදුරටත් ඔහු පෙන්වා දෙයි. මේ ලෝභ මුද්‍රාවේ කොටා ඇති පාඨය, ඒ මුද්‍රාව අයත් ධීවරයින්ගේ (පුගය) හෙවත් වෙළඳ සභාවේ අනන්‍යතාව නියෝජනය කරන්නක් විය හැකි බවත් ඔහු තවදුරටත් පෙන්වා දෙයි.²⁵ බ්‍රාහ්මී අක්ෂරවලින් යුතු මෙවැනි පාෂාණමය මුද්‍රා ශ්‍රී ලංකාවේ වෙනත් ප්‍රදේශවලින් ද හමු වී ඇති බව ඔහු පවසයි. එමෙන්ම ඒ මුද්‍රා සාජුවම වෙළඳාම සමඟ සම්බන්ධ බව ද ඔහු පෙන්වා දී ඇත.²⁶ (පාදසටහන් ලෙස දක්වා ඇත්තේ යට සඳහන් කළ "ආනෙක්කෝඨිධායි ලෝභ මුද්‍රාව: ස්වරාජ්‍යවාදී ප්‍රවේශයෙන් ඔබ්බට" කෘතිය යි.)

සෝමදේව මහතා තවදුරටත් පෙන්වා දී ඇත්තේ ඉන්ද්‍රපාල මහතා සිය කියවීමේ දී තෙවැනි බ්‍රාහ්මී අක්ෂරයට ඉහළින් අනුස්ථානයක් ලෙස සලකන ලකුණ ඉහළ ජේලියේ ඇති සංකේත තුනෙන් අවසන් රූපාක්ෂරය බවත්, මුල්කාලයේ දී අනුස්ථානය යොදා ඇත්තේ අදාල අක්ෂරයට දකුණුපසින් මිස ඉහළින් නො වන බවත් ය.

සුමේධ චීරවර්ධන මහතා අමතර කරුණක් පෙන්වා දෙමින් පවසන්නේ මෙම මුද්‍රාව හමු වූ ස්ථානයේ ම ඒ සමග ම තිබී හමු වූ සත්ව ද්‍රව්‍යයන් ද සමග සැලකූ විට මෙය ඉන්ද්‍රපාල මහතා පැවසූ පරිදි දෙමල රජවරයකුගේ නොව සෝමදේව මහතා පැවසූ පරිදි ධීවරයකුගේ ය යන කියවීම වඩාත් ශක්තිමත් වන බව යි.

මීළඟට ප්‍රසාද් ලොන්සේකා මහතාගේ ලිපිය දෙසට නැවත හැරුණොත් ඊළඟ ගැටලු සහගත කරුණ වන්නේ මහාචාර්ය පුෂ්පරත්නම් මහතාගේ නිගමනයක් සහ එයින් තහවුරු වන්නේ යැයි සිතන දෙය ගැන ප්‍රකාශයකි. පහත උපුටාගැනීම ලොන්සේකා මහතාගේ ලිපියෙනි.

ඒ අනුව ඔහු කළේ සිංහල බ්‍රාහ්මී ලිපිවල කිසියම් දෙමල වචන ඇති දැයි සොයාබැලීම ය. කළු ගල් පෘෂ්ඨයන් මත තිබුණ නොයෙක් විෂමතාවන් උපයෝගී කර ගැනීමෙන් එවැනි වචන ඇතැම් සෙල්ලිපිවල ඇති බව ඔහු කියා සිටියේය. ඒ නිසා ශ්‍රී ලංකාවේ දකුණේ දෙමල බ්‍රාහ්මී අක්ෂර සහිත බොහෝ සෙල්ලිපි ඇති බව 2014 දී ඔහු කියා සිටියේය. එසේම එහි දෙමල පාලකයන් සිට ඇති බවත් දෙමල බ්‍රාහ්මී අක්ෂර සහිත කාසි ද ඔවුන් විසින් නිකුත් කර ඇති බවත් කියාසිටියේය. එයින් හැඟවෙන්නේ විශාල දෙමල ප්‍රජාවක් දකුණ ප්‍රදේශයේ ජීවත් ව සිටි බවය.

මෙහි අවසන් වැකිය හැර සෙසු වැකි සියල්ල ලියා ඇත්තේ ඔහු පැවසුවේ ය/කියා සිටියේය යනුවෙනි. ඒ එම වැකි මහාචාර්ය පුෂ්පරත්නම් මහතාගේ අදහස් ගැන සඳහන් කරන බැවිනි. අවසන් අදහස (වැකිය) ලියා ඇත්තේ එයින් හැඟවෙන්නේ යනුවෙන් පවසමිනි. එයින් පෙනෙන්නේ එම අවසන් වැකිය ප්‍රසාද් ලොන්සේකා මහතාගේ මතයක් ගැන බව ය. දකුණේ ඇති සෙල්ලිපි විශාල ප්‍රමාණයක දෙමල වචන තිබීමත් දෙමල බ්‍රාහ්මී අක්ෂර සහිත කාසි හමු වීමත් විසින් පෙනෙන්නේ (ලොන්සේකා මහතා සිතන පරිදි) මෙරට දකුණේ විශාල දෙමල ප්‍රජාවක් ජීවත් ව සිටි බව ද? මෙම සාධක අර්ථනිරූපණය කළ හැකි එක ම විධිය එය ද?

මෙම බ්‍රාහ්මී ලිපි සිංහල භාෂාවෙන් ලියැවී තිබීම මගින් පෙනෙන්නේ ඒවා පිහිටවූ අය දෙමල භාෂාව භාවිත නො කළ බව ය. එකල දෙමල රජවරු සිය සෙල්ලිපි සඳහා අන්‍ය භාෂාවක් යොදා ගත්තේ ඇයි ද යන්න පැහැදිලි නැත. දෙමල වචන එම සිංහල ලිපිවල ඇති නම් එය ඇතැම් විට දකුණු ඉන්දියාව සමග මෙරට සිංහල/යක්ෂ ජනතාව පැවැත් වූ සංස්කෘතික ස්පර්ශයක් නිසා වහරට එක් වූ ඒවා වීමට ද පුලුවන. එසේ ම දෙමල බ්‍රාහ්මී අක්ෂර සහිත කාසි හමු වීම මත එම කාසි මෙරට සිටි දෙමල පාලකයන් විසින් නිකුත් කර ඇති ඒවා විය යුතු බවට මහාචාර්ය පුෂ්පරත්නම් කරන නිගමනය ද එවැනි විද්වතකු නො එළඹිය යුතු තරමේ ඉක්මන් එකකි. මන්ද යත් මෙම කාසි ඇතැම්විට වෙළඳාම සඳහා මෙරට පැමිණි දෙමල වෙළෙන්දන් සතු ඒවා වීමට ද ඉඩකඩක් ඇති බැවින් සහ ඒ මහතා ඒ සඳහා ඇති සම්භාවිතාවය නොසලකා හරින බැවිනි.

දෙමල විද්වතුන් පවසන පරිදි වංශකතාවල සඳහන් නොවූ දෙමල රජවරුන් සිටියේ ද යන්න සහ උතුරේ හා දකුණේ දෙමල ජනාවාස තිබුණේ ද යන්න පිළිගැනීම හෝ ප්‍රතික්ෂේප කිරීම කළ යුත්තේ එම මතය ගොඩනගා ඇති පුරාවිද්‍යාත්මක සාධක පරීක්ෂා කිරීමෙන් බව ප්‍රසාද් ලොන්සේකා මහතා පවසයි. දෙමල දේශපාලකයන් දැක්වූ කරුණු පිළිබඳ ප්‍රමාණවත් ශාස්ත්‍රීය සංවාදයක් සිංහල ප්‍රජාව වෙතින් සිදු නොවූ බව ද අදාල සාධක ගැන සිය නොදැනුම මත පදනම් වෙමින් ජාතිවාදී ප්‍රහාර එල්ල කිරීම පමණක් බොහෝ විට සිදු වූ බව ද අපි අවංකව ම පිළිගනිමු. මේ තත්ත්වය තුරන් කිරීමට සිංහල පුවත්පතක අගනා ලිපියක් පළ

කරමින් එම කරුණු බහුතර සිංහල පාඨකයන්ගේ අවධානය යොමු කරවීම ගැන ද අපි ප්‍රසාද්
ෆොන්සේකා මහතාට ප්‍රණාමය පුද කරමු. නමුත් දෙමල දේශපාලකයන් සිය මතය
ගොඩනගා ඇත්තේ එම පුරාවිද්‍යාත්මක සාධක මත පදනම් වෙමින් නොවේ. ඒවා ද පදනම්
කරගත්ත ද ඔවුන් එම සාධක විසින් තහවුරු කළ නොහැකි තරම් දැවැන්ත නිගමන කරා එම
අතලොස්සක් වූ සහ එතරම් ප්‍රබල නොවන, විකල්ප කියවීම් ද ඇති සාධක මත එළඹීමට
උත්සහ කරන බව පෙනේ. ඒ නිසා ඔවුන් දක්වන පුරාවිද්‍යාත්මක සාධක වන
ආනෙක්කොඩ්ඩේ මුද්‍රාව, තිස්සමහාරාම මැටි බදුන් කැබැල්ල, මෙරට සෙල්ලිපිවල දෙමල
බ්‍රාහ්මී අක්ෂර දෙකක් තිබෙන බව වැනි කරුණු ඔප්පු වුව ද මෙම දේශපාලකයන් පවසන
කරුණු නිවැරදි බව (ප්‍රසාද් ෆොන්සේකා මහතා අපේක්ෂා කරන පරිදි) ඉන් අදහස් නොවේ.

ඒ බව පෙන්වාදීම සඳහා අපි මෙවැනි මත ඉදිරිපත් කළ දේශපාලකයකු වන පාර්ලිමේන්තු
මන්ත්‍රී විග්නේෂ්වරන් මහතා විසින් කලමිඬු ටෙලිග්‍රාෆ් වෙබ් පුවත්පතට ඉංග්‍රීසි බසින් සපයා
ඇති ලිපි කීපයක දක්වා ඇති අදහස් කීපයක් ඉහත දැක්වූ පුරාවිද්‍යාත්මක සාධක හෝ ඒ
මහතා දක්වන වෙනත් කරුණු මගින් සනාථ වන්නේ දැයි සලකමු.

සිංහල අකුරු මුලින් ම දැකිය හැකි වන්නේ සීගිරි කුරුටු ගී වල බව පෙන්වා දෙන
විග්නේෂ්වරන් මහතා ඊට පෙර සිංහල භාෂාවක් තිබූ බවට සාක්ෂි නැති නිසා සිංහල භාෂාවේ
ආරම්භය ක්‍රි. ව. 7 හෝ 8 සියවස්වල දී සිදුව තිබිය යුතු බවත් ඒ අනුව සිංහල භාෂාවට පෙර
මෙරට දෙමල භාෂාව භාවිත ව ඇති බව පමණක් නොව එකල සිටි රජවරුන්, එනම්
දේවානම්පියතිස්ස, මුටසීව වැනි රජවරුන් ද දෙමල රජවරුන් වූ බවත් පවසයි. ඒ මහතා
පෙන්වා දෙන්නේ ජාතියක් ඇති වන්නේ භාෂාවක් සමග බැවින් මෙම රජවරුන් ජීවත් වූ
යුගයේ සිංහල භාෂාවක් නොපැවති බැවින් මොවුන් සිංහලයන් ලෙස හැදින්විය නොහැකි
බවත් එබැවින් ඔවුන් දමිලයන් විය යුතු බවත් ය. ඒ මහතා පවසන පරිදි මෙම නාම පවා
තේවානම් නාමිපිය තීසන් හා මුට් සිවන් යන ඔවුන්ගේ සැබෑ නම්වල සිංහලකරණයන්
පමණකි. (බලන්න My Explanation To The Devanampiya Tissa Controversy) සීගිරි
සෙල්ලිපිවලට බොහෝ කලකට පෙර ලියැවුණු සිංහල බ්‍රාහ්මී අක්ෂර සහිත සෙල්ලිපි සිංහල
භාෂාවේ මූලාරම්භයක් ලෙස නො දකින එතුමා ඒ ගැන පවසන්නේ මෙලෙස ය.

There is an attempt to show Sinhalese language came from certain prakrit languages in use over 2000 years ago and therefore old Sinhala language prevailed then. That is not correct. My grandfather and grandmother gave birth to my father and my father and mother begot me. Can I say I am my grandfather? There was no contemplation even of a Wigneswaran at the time my grandparents lived. So called old Sinhala is like my grandfather. I am to be considered the present day Sinhala Language. But he was different and I am different. I am not my grandfather. But certainly I came from him.

(බලන්න. Attacking The Very Foundation Of The Sinhala Belief System)

එතුමා සිංහල බ්‍රාහ්මී අකුරු සිංහල භාෂාවේ මූලාරම්භයක් ලෙස නො දකින්නේ නම් ඒ
තර්කය දෙමල බ්‍රාහ්මී අකුරුවලට ද අදාල කරමින් දෙමල බ්‍රාහ්මී අකුරු සහිත සෙල්ලිපි ද ඒ
ආකාරයෙන් ම බැහැර කළ යුතු ය. නමුත් එතුමා සිංහල බ්‍රාහ්මී අකුරුවලට හා සිංහල
භාෂාවට යොදන තර්කය දෙමල බ්‍රාහ්මී අකුරුවලට යොදන්නේ නැත. එතුමා යොදන
උපමාව ගතහොත් සීයා සහ තමා යනු පුද්ගලයන් දෙදෙනෙකි. නමුත් බසක අවධි යනු එක්

පුද්ගලයකුගේ ම ළමාවිය හා වැඩිහිටි විය වැන්නක් මිස එකකුගේ මුණුපුරා වැනි සම්බන්ධයක් නොවේ. ඒ නිසා සිංහල ප්‍රාකෘත සිංහලයේ මූලාරම්භය ලෙස නො දැකීමට හේතුවක් නැත. අනෙක් කරුණ නම් අක්ෂර සහ භාෂාවක් යන දෙකෙහි වෙනස එතුමා හඳුනා නො ගැනීම ය. භාෂාවක් අක්ෂර මාලාවක් හෝ ලේඛනයෙන් තොර ව වුව ද පැවතිය හැකි ය. එතුමා කියන පරිදි සිංහල බ්‍රාහ්මී අකුරු සිංහල අකුරු නොවේ යැයි කල්පනා කළ ද සිංහලය කථන බසක් ලෙස ඊට පෙර භාවිතා නොවූයේ යැයි ද ඒ යුගයේ එම බස ආශ්‍රිත ව ඇතිවුණු ජාතික අන්‍යාත්‍යාවක් නො තිබුණේ යැයි ද කිව නො හැකි ය. ඕනෑම භාෂාවක ලේඛනය ද්විතීයික ව ඇතිවන්නේ වෙයි. ව්‍යවහාර භාෂාව පළමු ව ඇතිවෙයි. සිය මතයට පටහැනි සාධකයක් විය හැකි හෙලටුවාවන් සහ බුද්ධසෝෂ හිමි සම්බන්ධ පුවත ද එතුමා බැහැර කරන්නේ නිසි පදනමකින් තොර ව ය. ක්‍රි. ව. 4 වන සියවසේ රචිත බවට සැලකෙන සමුද්‍රගුප්ත රජුගේ අලභාබාද් ශිලා ලිපියේ මෙරට සෛංලක යනුවෙන් හඳුන්වා තිබීම විසින් පැහැදිලි වන්නේ ක්‍රි. ව. 4 වන සියවස වන විටත් සිංහල යන අන්‍යාත්‍යාවය ඇරඹී තිබුණු බවයි. මෙරට ආර්යයන් පා තැබූ විගස සිංහල අන්‍යාත්‍යාවක් ඇති විය නොහැකි බව අපි පිළිගනිමු. සිංහල යන අන්‍යාත්‍යාවය ඇති වන තෙක් කාලය තුළ ජීවත් වූ ජනතාව හෝ පාලකයන් සිංහල ලෙසින් හැදින්විය නොහැකි බව ද ඒ අනුව අපි පිළිගනිමු. නමුත් දැනට ඇති අතලොසස්ක් සාධක පිළිබඳ ඇති කිසියම් අර්ථනිරූපණයක් පමණක් පදනම් කරගනිමින් ඒ තාක් ජීවත් වූ ජනතාව හා පාලකයන් දමිල විය යුතු බවට නිගමනය කිරීම ශාස්ත්‍රානුකූල නොවන බවත් එවැනි නිගමනයකට මීට වඩා ප්‍රබල සහ සංඛ්‍යාත්මක ව වැඩි සාධක තිබිය යුතු බවත් අපේ අදහසයි.

පූර්ව බෞද්ධ යුගයේ සිට වුවත් මෙරට දමිල ජනතාව වෙසෙන්නට ඇත. එහි කිසිම ගැටලුවක් නොමැත. නමුත් එකල සිටියේ එම ජනතාව පමණ ද, ඊට පෙර පටන් වෙනත් ජනතාවක් (සිංහල/දමිල නොවන) පදිංචි ව සිටියේ ද? ඔවුන් දෙමල/සිංහල නොවන වෙනත් භාෂාවක් කථා කළේ ද? සහ විශේෂයෙන් ම එම යුගවල පාලකයන් දමිලයන් ම ද? නැතිනම් වෙනත් ජන කණ්ඩායමක අය විණි ද? යන්න දැනට පවතින සාධක අනුව නිගමනය කිරීම අපහසු ය. එම යුගවල පාලකයන්ගේ භාෂාව සහ අන්‍යාත්‍යාවය පිළිබඳ නිවැරදි නිගමනයකට එළැඹිය හැක්කේ ඉදිරියේ දී හමුවිය හැකි තව බොහෝ සාධක මත පදනම් වෙමින් මිස මෙම සාධක මත නොවේ. එම පුරාවිද්‍යාත්මක අනාවරණ ගැන ද දමිල දේශපාලකයන්ගේ මතයට වෙනස් අර්ථකතවනයක් දිය හැකි බව අපි ඉහත පෙන්වා දුන්නෙමු. මේ නිසා අවසන් වශයෙන් පැවසිය යුත්තේ ජනතාව කුපිත වීමට හේතුව පුරාවිද්‍යා සාධක ගැන නොදැනුමකටත් වඩා එම සාධකවලින් යොමුකෙරෙන නිමනවලට වඩා දැවැන්ත හෝ යොමුවිය හැකි නිගමනවලට සපුරා වෙනස් නිගමනවලට දේශපාලන අවශ්‍යතා මත එළඹීම නිසා බව ය. මෙම පුරාවිද්‍යාත්මක සාධක ගැන ඇසීමෙන් කිසිවකු කුපිත වන්නේ නැත. ජනතාව කුපිත වන්නේ ඒවා සදොස් ලෙස අර්ථදක්වන විට ය.

- සවිත්ත මදුෂාන්
ගාල්ල